

ДВА ПРЕДУСЛОВА ЗА ИСПРАВНОСТ ДЕЛА У ИСЛАМУ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ شرطان لقبول العمل ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيثش

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

ИСКРЕНОСТ И СЛЕЂЕЊЕ СУННЕТА¹ - ДВА ПРЕДУСЛОВА ЗА ВАЉАНОСТ ДЕЛА

Узвишени Бог каже:

**Онај који је дао смрт и живот да би
искушао који од вас ће боље поступати. (Кур'ан,
поглавље Власт, 2).**

Ел- Фудајл б. 'Ијад каже да овај ајет значи:
"Који од вас ће бити искренији и исправнији" - па су
га упитали: 'Ебу 'Али, како то искренији и
исправнији?' - на што је он одговорио: "Ако дело буде
искрено, а не буде исправно, неће бити примљено,
нити ће бити примљено ако буде исправно, а не буде
искрено, све док не буде и искрено и исправно.
Искрено учињено дело значи, учињено у име Бога, а

¹ Суннет је све оно што је пренесено од Посланика, нека су на њега благослов и мир: његове речи, пракса, пређутно одобравање.

исправно, урађено по пракси Божијег Посланика." То је потврдио цитирајући речи Узвишеног:

Ко жуди да од Господара свога буде лепо примљен, нека чини добра дела и нека, клањајући се Господару своме, не сматра Њему равним никога! (Кур'ан, поглавље Пећина, 110.)

Узвишени, затим, каже:

Ко је боље вере од онога који се искрено преда Богу, чинећи још и добра дела? (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', 125).

Искрено се предати значи да намера буде искрена и дело учињено у име Бога, а добротинство да је учињено по угледу на Божијег Посланика, мир над њим, и његову праксу.

Узвишени, такође, каже:

И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворили. (Кур'ан, Ел-Фуркан, 23).

Мисли се на дела која нису учињена по угледу на суннет Божијег Посланика, или су учињена у нечије друго, а не Божије име.

Неко је од ранијих учењака рекао: "Нема ни једног дела, макар било и незнатно, а да се за њега не поставе два питања: "зашто" и "како" тј. зашто си и како то учинио?" Прво питање је, дакле, о мотиву зашто се дело учинило; је ли у циљу, на брзу руку, постизања неког успеха, овосветског интереса, у жељи за славом међу светом, из бојазни од његове критике, придобијања симпатије вољеног и избегавања могућих непријатности, или је мотив био извршаваће обавезе роба према Узвишеном Господару, у покушају да Му се приближи и Његова наклоност задобије?

Заправо, питање је: Јеси ли одређено дело учинио ради свога Господара, или си га учинио ради себе и зато што си једноставно тако желео?

Друго питање се односи на угледање на Посланика, мир над њим, у датој врсти богослужења, тј. да ли је конкретно дело Узвишени, преко Свога Посланика, прописао или није и да ли је Он са њим задовољан или није?

Према томе, прво питање се тиче искрености према Богу, а друго угледања на Његовог Посланика, две ствари без којих Узвишени Бог неће примити и у

добро уписати ни једно дело. Једини начин да се први услов испуни је да дело, у име Бога, буде искрено учињено, а други услов је да буде учињено по узору на Божијег Посланика, нека је над њим спас и мир.